דעל העצים כתיב כי תיבעי לך אליבא דמ"ד על בסמוך מאי ה"נ על בסמוך או דלמא על העצים דומיא דעל המזבח מה התם על ממש אף ה"נ על ממש תיקו:

מתני' הקומץ מיעוטו מעכב את רובו עשרון מיעוטו מעכב את רובו היין מיעוטו מעכב את רובו השמן מיעוטו מעכב את רובו הסולת והשמן מעכבין זה את זה הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה:

גמ' מ"ט אמר קרא מלא קומצו תרי זימני עשרון מיעוטו מעכב את רובו מאי טעמא אמר קרא מסלתה שאם חסרה כל שהוא פסולה היין מיעוטו מעכב את רובו ככה השמן מיעוטו מעכב את רובו דמנחת נסכים ככה ומנחת נדבה אמר קרא ומשמנה שאם חסר כל שהוא פסולה השמן והסולת מעכבין זה את זה מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה הקומץ והלבונה מעכבין זה את זה על כל לבונתה ואת כל הלבונה אשר על המנחה:

מתני' שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה ב' חלות מעכבות זו את זו שני סדרין מעכבין זה את זה שני בזיכין מעכבין זה את זה הסדרין והבזיכין מעכבין זה את זה ב' מינים שבנזיר ג' שבפרה וד' שבתודה וד' שבלולב וארבע שבמצורע מעכבין זה את זה שבעה הזאות שבפרה מעכבות זו את זו ז' הזיות שעל בין הבדים שעל הפרכת שעל מזבח הזהב מעכבות זו את זו:

גמ' שני שעירי יה"כ מעכבין זה את זה חוקה שני כבשי עצרת מעכבין זה את זה הויה שתי חלות הויה שני סדרין חוקה שני בזיכין חוקה הסדרין והבזיכין חוקה שני מינים שבנזיר דכתיב כן יעשה ג' שבפרה חוקה ארבעה שבתודה דאיתקש לנזיר דכתיב על זבח תודת שלמיו ואמר מר שלמיו לרבות שלמי נזיר וארבעה שבמצורע דכתי' זאת תהיה תורת המצורע וד' שבלולב ולקחתם לקיחה תמה אמר רב חנן בר רבא ל"ש אלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין מיתיבי ד' מינין שבלולב ב' מהן עושין פירות וב' מהם אין עושין פירות העושין פירות יהיו זקוקין לשאין עושין ושאין עושין פירות יהיו זקוקין לעושין פירות ואין אדם יוצא ידי חובתו בהן עד שיהו כולן באגודה אחת וכן ישראל בהרצאה עד שיהו כולן באגודה אחת שנאמר הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה תנאי היא דתניא לולב בין אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר אגוד כשר שאינו אגוד פסול מאי טעמא דר' יהודה גמר קיחה קיחה מאגודת אזוב מה להלן באגודה אף כאן באגודה ורבנן לא גמרי קיחה קיחה כמאן אזלא הא דתניא לולב מצוה לאוגדו ואם לא אגדו כשר כמאן אי כרבי יהודה לא אגדו אמאי כשר אי רבנן מאי מצוה לעולם רבנן ומאי מצוה משום זה אלי ואנוהו: שבע הזאות שבפרה מעכבות זו את זו חוקה שבע הזאות שעל בין הבדים ושעל מזבח הזהב ושעל הפרוכת מעכבות זו את זו דיה"כ כתיב חוקה דפר כהן משוח ודפר העלם דבר של ציבור ודשעירי עבודת כוכבים כדתניא ועשה לפר כאשר עשה לפר מה ת"ל לכפול בהזאות שאם

רש"י

אלא העצים על המזבח: **אליבא דמ"ד** [ו] (על העצים) על בסמוך. בפ' שתי הלחם (לקמן דף צו.) במשנה פליגי ה"נ דכתיב על העצים על בסמוך [ז]: **מתני' מיעוטו מעכב את רובו.** שאם חיסר כל שהוא פסול: **היין.** שלישית ההין של איל ורביעית ההין לכבש וחצי ההין לפר וכן השמן בין דמנחת נסכים כשיעור [ח] ההין בין בלוג דמנחת נדבה: **גמ' מלא קומצו תרי זימני.** בויקרא חד במנחת נדבה וקמץ משם מלא קומצו וחד במנחת חוטא וקמץ הכהן ממנה מלא קומצו חד למצוה וחד לעכב: **שאם חסר כל שהוא פסולה.** [ט] דסלתה מריבויא דה"א [י] דריש: **ככה.** בנסכים [יא] ככה יעשה לשור האחד בפרשת שלח לך: **מסלתה ומשמנה.** [יב] ומשמע שיהו שניהן והדר כתיב נמי מגרשה ומשמנה שיהו שניהן שנה הכתוב לעכב: [יג] גרש וסולת חד הוא אלא שגרש במנחת ביכורים וסלת בשאר מנחות: **על כל לבונתה ואת כל הלבונה.** שנה הכתוב לעכב: [יד] **מתני'** כמעשה יה"כ כתיב חוקה באחרי מות והיתה זאת [טו] לחוקת עולם וגו' [ויקרא טז] וחוקה עיכובא: **הויה.** שלתהיינה [שם כג]: בלחם הפנים כתיב [שם כד] מאשי ה' חק עולם ואתרוייהו קאי אסדרים ואבזיכין: **מתני' שתי חלות.** [טז] עצרת: **שני סדרים.** דלחם הפנים: **שני מינין שבנזיר.** חלות ורקיקין בפרשת נשא: **ג' שבפרה אדומה.** עץ ארז ואזוב ושני תולעת [יז] וצפורין במצורע: **שבע הזאות שבפרה.** והזה אל נכח פני אהל מועד וגו': **שעל בין הבדים.** ביה"כ כדאמרינן במס' יומא (דף נג:): **שעל הפרכת ומזבח הזהב.** בין דיה"כ בין דפר העלם דבר [יח] בין דפר כהן משיח בויקרא [ד]: **גמ' כן יעשה.** על תורת נזרו (במדבר ו) עיכובא: **חוקה.** זאת חוקת התורה [שם יט]: **הויה.** הויא עיכובא: **לקיחה תמה.** ארבעתן כאחד: [יט] **שלמי נזיר.** לוי"ד קנין ירושלמיות סלת ולרביעית שמן [כ] כתודה כפ' התודה (לקמן עח.): **שאין לו.** ד' מינין דלולב מעכבין: **אבל יש לו אין מעכבין.** אפילו לא אגדן כאחד: **שנים מהן עושין פירות.** אתרוג ותמרים: **יהו זקוקים.** כלומר כולן יהו כאחד: **בהרצאה.** כשהן מתענין אין נענין עד שיהו כולן באגודה אחת צדיקים ורשעים דומיא דעושין ואין עושים פירות: **על הארץ יסדה.** בזמן שאגודתו ביחד אז יסדה: **ועשה לפר כאשר עשה לפר חטאת.** בפר העלם דבר כתיב שיעשו לו כאשר עשה לפר כהן משיח שלמעלה הימנו: **מה ת"ל.** והלא כל מה שפירש לפר כהן משיח פירש לפר העלם דבר: **לכפול בהזיות.** לשנות באזהרת הזאת [כא] הדם עליו: **שאם**

תוספות

מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה. לגבי עיכובא דנפשיה דאם חסר לא בעי שנה הכתוב אבל למעכבין זה את זה בעי שנה הכתוב כדפרישית לעיל (דף יט.) מ"ר:

ארבעה שבמצורע. עץ ארז ואזוב ושני תולעת [ולפורין] אבל מים חיים לא חשיב לפי שהיה מערב בהם הדם כדכתיב (ויקרא יד) וטבל אותם בדם תימה דלא חשיב הזאות דמצורע דמעכבות זו את זו וי"ל דתנא ושייר דהא לא חשיב נמי דפרים ואילים דחג דכתיב בהו (במדבר כט) כמשפט לעכב ואיכא טובא. מ"ר:

ולקחתם לקיחה תמה. י"מ דביום ב' שני כאחד מד' מינים ומברך על נטילת לולב כמו אתרוג דשרי חסר ולא בעינן תמות אלא ביום ראשון [כב] ולדבריהם ביום שני תיסגי שיטול האחד בשביל כולם וליתא דבסוף לולב הגזול (סוכה מא:) ובריש לולב וערבה (שם מג.) דרשינן מולקחתם לקיחה לכל אחד ואחד מדכתיב ולקחתם לשון רבים ולא כתיב ולקחת [כג] אלא כי היכי דעיקר לקיחה קיימא אכולהו יומי הוא הדין לקיחה תמה [כד] דבעי לקיחת ד' מינים אכולהו יומי ולקיחת כל אחד ואחד אבל תמות של עצמן וכן לכם למעוטי שאול וגזול לא בעי אלא ביום ראשון. מ"ר:

לא שנו אלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין. פי' בהלכות גדולות בהלכות לולב יש לו אין מעכבין דלא תימא עד דמגבה להו בהדי הדדי לא נפיק אלא אי מגבה חד חד לחודיה שפיר דמי דקי"ל לולב אין צריך אגודה מ"ר. ור"ת הגיה בספרו [ד] ל"ש פירוש דמעכב' משום תמה אלא שאין לו אבל יש לו תמה הוא אף על פי שלא חיברו באגודה כדאמרי' לקמן דלא דרשי רבנן קיחה קיחה ולר' יהודה דדריש ליה קיחה קיחה דלא הויא תמה אלא א"כ אגדו [ס] וכולהו פי' דגמ' אפי' לפי' הלכות גדולות נראה דצריך לאוגדו כדמסיק עליה זה אלי ואנוהו. מ"ר:

לא גמרי קיחה קיחה. אע"ג דגמרי קיחה קיחה משדה עפרון בריש קידושין (דף ב.) שאני הכא דהכא אינה מופנה א"נ קיחה קיחה גמרי לקיחה לקיחה לא גמרי. מ"ר:

ועשה כאשר עשה כו'. ברייתא זו מיתנייא בפרק ב"ש [כה] (זבחים לט.) והתם מפרש לה שפיר. מ"ר:

מסורת הש"ס

א) [פסחים סב. לקמן סב. נח. סוטה לג. סנהד' יג:], ב) [לעיל כו:], ג) לקמן עח. לעיל יט., ד) [עיין הגירסא בילקוט פרשה אמור], ה) סוכה לא: לג., ו) שם לא:, ז) [זבחים לט.], ח) נ"ק ה"ז, ט) שהוא כשיעור היין, י) ויקרא ב, כ) ויקרא ה, ל) מסלתה, מ) נ"ק, נ) [במדבר טו], ס) נ"ל עומר, ע) פ"ל נסכין הוא מן כמעשה יה"כ עד שתי חלות ונ"ל אחר מתני' ושם צריך לרשום גמרא, פ) דעצרת הפ"ד אח"כ מ"ה ג' שבפרה כו' תולעת הפ"ד ואח"כ מ"ה ד' שבמצורע מוסיף ציפרים במצורע הפ"ד ולנ"ל, נ"ק, צ) [במדבר ו], ק) ד"ל במצורע איכא צפורים מוסיף על ג' שבפרה, ר) [שם יט], ש) [ויקרא טז], ת) נמ' ד"ה חוקה כמעשה יה"כ אח"כ מ"ה היה סלת תהיינה אח"כ מ"ה בלחם הפנים כו' ואכולהו קאי כו' אח"כ ד"ה כן יעשה עיכובא אח"כ ד"ה חוקה כו' התורה הפ"ד אח"כ ד"ה תהיה הויה עיכובא אח"כ ד"ה לקיחה כו' כאחד הפ"ד אח"כ ד"ה שאין לו כו', נ"ק, א) נ"ל לרבות שלמי, ב) [כריתות ו:], ג) נ"ק, ד) ל"ש דמעכבים משום, נ"ק, ה) ד"ה ולכולהו, ו) [וע"ע תוספות סוכה לד: ד"ה שתהא].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ככה בנסכים כתיב ככה: (ב) ד"ה שלמי נ"ל קודם ד"ה הויה:

גליון הש"ס

מתני' הסולת והשמן מעכבין. עיין לקמן דף מד ע"ב תוספות ד"ה הסולת:

מוסף רש"י

על בסמוך. כל היכא דכתיב על משמע בסמוך וכמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב) (פסחים סב.). וכן ישראל בהרצאה עד שיהו כולן באגודה אחת. פי' עושין פירות אלו תלמידי חכמים שהם מבקשים רחמים על בעלי בתים שיגלו מן הפורענות כדשלחו מתם (חולין צב.) יענון רחמי אתכליא לליקמי עליה דלא לא עליא לא מתקיימת אתכליא, יעשון עושין פירות אלו בעלי בתים שהם צריכים לעשות נחת רוח לחכמים ולתלמידיהן (סדור רש"י סי' רטא, מחזו"ו סימן שפד). פי' לולב ואתרוג שעושין פירות מכפרים על בעלי בתים שאינן עושים פירות, והדס וערבה שאין עושין פירות מכפרים על תלמידי חכמים שעושים פירות (מחזו"ו שם). אגוד. שלשת המינים כאחד (סוכה יא.). ורבנן לא גמרי קיחה קיחה. לא למדוה ואין אדם דן גזירה שוה מעצמו אלא א"כ למדו מרבו [illegible]. זה אלי ואנוהו. התנאה לפניו במצות, סוכה נאה לולב נאה ציצית נאה (שם). ועשה לפר כאשר עשה. בפר העלם דבר כתיב לאחר שפירש כל מתנות דמו [illegible] ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת וגו' (זבחים לט.).

עין משפט נר מצוה

עב א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יד:
עג ב מיי' פי"ב שם הלכה ה:
עד ג מיי' פ"ב שם הלכה ה:
עה ד ה ו מיי' שם פי"ב הלכה יד:
עו ז ח מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוספין הלכה יד:
עז ט י מיי' שם פ"ה הלכה ג:
עח כ מיי' פ"ט מהל' מעשה הקרבנות הלכה כו:
ל [מיי' פ"ג מהל' פרה אדומה הלכה ג]:
עט מ מיי' פ"ז מהל' לולב הלכה ה טור ש"ע א"ח סימן תרנא סעיף יג:
פ נ מיי' פי"א מהלכות טומאת צרעת הלכה א:
פא ס מיי' פ"ד מהל' פרה הלכה ז:
פב ע מיי' פי"ב מהלכות פסוה"מ הלכה ג:
פג פ מיי' פ"ז מהל' לולב הלכה ו טוש"ע א"ח סי' תרנא סעיף א:

תורה אור השלם

1. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי:
ויקרא ב ב

2. והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליי:
ויקרא ו ח

3. על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו:
ויקרא ז יג

4. זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן:
ויקרא יד ב

5. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים:
ויקרא כג מ

6. הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יי שמו:
עמוס ט ו

7. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
שמות טו ב

8. ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם:
ויקרא ד כ

שיטה מקובצת

א] תיבות דעל העצים כתיב נמחק: ב] רובו העשרון: ג] ככה דמנחת: ד] עושין פירות ושאין: ה] ועשה כאשר עשה וכיפר: ו] אליבא דמ"ד על העצים ס"א דמ"ד על בסמוך כדכתיב ועליו מטה מנשה ופלוגתא היא בפרק שתי הלחם גבי בזיכי לבונה אם מסדרן על המערכה של לחם הפנים ממש או בסמוך: ז] בסמוך נ"א אבל על המזבח לא קאמר שכשאתה אומר על העצים אתה מקיים על המזבח כשאתה אומר על המזבח אתה מבטל על העצים והפים אותו שמקיים את עצמו ומקיים חבירו: ח] כשיעור היין בין לוג:

ט] פסולה מסלתה: י] תיבת דריש ליתא שם: יא] בנסכים כתיב ככה: יב] משמע: יג] מתיבות גרש עד תיבות מנחות ס"א אינו: יד] תיבות מתני' כמעשה [illegible] ואבזיכין נמחק מכאן ושייך לקמן אחר תיבת גמ' קודם ד"ה כן יעשה: טו] ואת להם לחוקת: טז] חלות של [illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones